

^a Cantacuz. l. 4.
cap. 37.

^b Phranzes lib. 3.
Chronici cap. 19.

Imperatoribus contra Canones dederint. Testis est Cantacuzenus^a ubi de Philothei electione hæc ait: [Diuina S. Spiritus gratia inuocata, tres in Patriarcham eligunt, Philotheum Heracleæ, Macarium Philadelphiae Episcopos, & priuatum adhuc Nicolaum Cabasilam: electorumque nomina Imperatori scripta mittunt, qui Philotheum maluit: & is non diu post, legitimis omnibus seruatis, Patriarcha consecratus, Ecclesiam aliquamdiu administrauit.] Fusius idem docet Phranzes^b ritum instituendi Patriarchæ sic accuratè describens. [Erat munus & consuetudo Christianorum Imperatorum, vt electo Patriarchæ pedum seu virgam pastorem auream, lapillis & margaritis distinctam, & electum equum de regio stabulo, fella & phaleris regicè & sumptuose ornatum, albo & aureo stratorio tectum donarent. Et Patriarcha illi insidens, è palatio, toto procerum collegio stipante, cum faustis acclamationibus in Patriarchium reuertebatur, atque ab Episcopis pro lege & more consecratur. Hoc modo è manibus Imperatoris futurus Patriarcha pedum accipiebat, sedente eo super folio regio, & tota procerum corona nudatis capitibus circumstante, magnus Protopapas Palatij benedictionem pronuntiabat, deinde paruam. Et magnus Domesticus psallebat illud. *Ubi enim Regis presentia*, & quæ sequuntur. Deinde, *Gloria*, & Lampadarius ex altero choro: *Et nunc & semper*, &c. Item, *Rex calorum*, &c. Finito autem tropario, Imperator surgens habet in manu dextera pedum. Accedit autem candidatus, cuius vnus latus Cæsar, alterum Heracleæ Metropoli regit. Corpus tertium omnibus inclinatur: deinde ad Imperatorem accedit, & consueta adoratione illum prosequitur. Imperator paulum attollens pedum ait: SANCTA TRINITAS, QUÆ MIHI IMPERIVM DONAVIT, TE IN PATRIARCHAM NOVÆ ROMÆ DELIGIT. Atque ita de manibus Imperatoris Patriarcha potestatem sumebat, eique gratias agebat. Deinde Chori psallebant. AD MVLTOS ANNOS DOMINE, idque tertio, & illud ΑΠΟΛΥΣΙΣ, hoc est, dicet.] Eadem ratione Imperatores Græci talem in Metropolibus sedibusque Episcopalibus instituendis auctoritatem vsurparunt, vt plures Ecclesiasticas Prouincias in vnus Præsidis ciuili diocesi constituerint: idque ex mox referenda Constantinopolitanæ sedis Notitia patebit. Vt quæpiam à primis sæculis ad nos transmissa esset, summopere optaremus: sed cum omnes his temporibus descriptæ longa annorum serie vetustateque perierint, id nobis superest, vt eam ex Concilijs, antiquis Patribus, authoribusque historiæ Ecclesiasticæ conficiamus. Non parum tamen iuuabit Notitia Græca manu scripta, quam ex regia Bibliotheca habuimus, cuius antiquitas tanto facilius dignoscitur, quod apud eam omnia antiqua nomina; & vix vlla noua quæ in alia Leoni tributa apud Leunclauium sunt, inueniantur. Vnum penè aut alterum in ea desiderari videtur, vt à mendis quæ amanuensium incuria in eam irrepsérunt purgetur, & quæ post sex prima sæcula Episcopales sedes institutæ sunt designentur. At defectus illos suppletes, errores ex antiquioribus Geographis, scriptoribusque corrigemus, & quæ sedes primis sæculis essent, ex prædictis Ecclesiæ monumentis indicabimus. Sed prius haud omittendum arbitramur longè diuersos Ecclesiæ & Imperatores Prouincijs limites assignasse, imo Ecclesiæ quos statuerat, postea, vt institutis nouis Metropoli-